

CHELPICIEL (1) *sb m*

N sg chełpici(e)l.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Człowiek chełpliwy: Iactator, Chwalcá/ chełpiciel [!]. Mącz 161d.

Synonimy: chłubca, chłubny, chwalca.

Cf CHEŁPLIWIEC, **CHEŁPLIWY**

MM